१४ सर्गः समीरयामित्यादि। अथानन्तरं कपिः राक्षसस्य शिलां समी
ज॰म॰ रयाञ्चकार क्षिप्तवान् ईरक्षेपइति चौरादिकउदात्तेत् असौ
राक्षसस्तया शिलया हतः सन् ममार मृतवान् भूतलञ्च
शिश्राय आश्रितवान् पतितइत्यर्थः॥ १११॥

भ॰ समीत्यादि। अथानन्तरं कपिर्नीलोराक्षसस्य प्रहस्तस्य
शिलां समीरयाञ्चकार विक्षिप्तवान् ईर्किगतौ नुदि तया
शिलया क्षतस्ताडितोऽसौ प्रहस्तोमृतः मृङष्टीढ्येममिति निय
मात् पं भूतलञ्च आश्रितवान् श्रिञसेवने॥ १११॥

तुतुषुर्वानराः सर्व्वे नेशुश्चित्रानिशाचराः। जेरु
राशादशास्यस्य सैन्यं नीलं नुनाव च॥ ११२॥

ज॰म॰ तुतुषुरित्यादि। वानराः सर्व्वे तुतुषुः तुष्टाः निशाचरा
नेशुः पलायिताः विचित्राः नानाप्रकाराः दशास्यस्य आशाः
मनोरथाजेरुः जीर्णाः वाजृभ्रमुइत्येत्वं सैन्यञ्च कर्तृ नीलं नुनाव
स्तौति स्म॥ ११२॥

भ॰ तुतुषुरित्यादि। ततः सर्व्वे वानरास्तुष्टाः तुष्लृयौञिच च
कारात्तुष्टौ तुष्टुवुरिति पाठे नीलमिति योज्यं चित्रानानाप्रका
रानिशाचरानेशुः पलायिताः णश्लृयूनाशे दशास्यस्य आशा
मनोरथाजीर्णाः जॄगिकिज्यानौ ऋतोणुः कित्व्यां तॄफलेत्यादिना
पाक्षिकमेत्वं खिलोपश्च गेलुरिति पाठे गलभक्षे अनेकार्थत्वात्